

РЕШЕНИЕ

№ 26036

гр. София, 05.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 25.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **5349** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от А. Б. М., с ЕГН [ЕГН], адрес [населено място], общ. Столична, [населено място], [улица], бл. № 48, чрез адв. Х. Г. Ч., със съдебен адрес е адрес за призоваване [населено място], [улица], вх. „А“, ет. 4, кант. № 416, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 978/30.03.2024г., издадена от М. Б. Н. – мл. автоконтрольор в 3-та група, 2-ри сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която временно е спряно от движение пътното превозно средство и е отнето свидетелството за регистрация на МПС до отстраняване на нередността.

В жалбата се навеждат доводи за немотивираност, съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност на оспорената заповед, моли се съда същата да бъде отменена, претендират се разноски. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Х. Ч., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Моли за присъждане на сторените съдебни разноски. Ответникът – младши контрольор М. Б. Н. – мл. автоконтрольор в 3-та група, 2-ри сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно уведомен, се представлява от юрк. П., който оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 30.03.2024г., в 15.00 часа, в [населено място], А. Б. М. е управлявал собствения си лек автомобил БМВ 330Д с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение [улица]към [улица]като е спрял за проверка на [улица]пред № 47, от полицейски патрул състоящ се от св. Д. Д. и К. Е., тъй като същите видели, че жалбоподателя преднамерено извежда лекия автомобил извън контрол и осъществява така наречения „дрифт“. При извършената проверка свидетелите установили, технически неизправности по лек автомобил БМВ 330Д с рег. [рег.номер на МПС] , а именно: крайният ауспух на изпускателната система бил заменен, с тръба, което оказвало неблагоприятно въздействие на нивото на шума; предното стъкло на лекия автомобил било спукано в средната дясна част, като пукнатината била с размер около 4 см. Свидетелите Д. Д. и К. Е. поискали съдействие от ОПП, като на място пристигнал св. М. В. -мл. Автоконтрольор в СДВР, отдел ПП.

Свидетелят М. В. съставил АУАН № 1165675/30.03.2024г. за извършено от жалбоподателката административно нарушение на чл.139, ал.1, т.1 и чл.104Б, т.2 от ЗДвП.

С оспорената заповед Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № № 978/30.03.2024г., издадена от М. Б. Н. – мл. автоконтрольор в 3-та група, 2-ри сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, на А. Б. М., е наложена ПАМ – временно спиране на МПС от движение на лек автомобил БМВ 330Д с рег. [рег.номер на МПС] и е отнето свидетелството за регистрация на МПС до отстраняване на нередността.

По искане на жалбоподателя в съдебното производство в качеството на свидетели са разпитани: К. Г. К., К. Й. Н. и В. Е. Б., които твърдят, че са се движили след лекия автомобил управляван от жалбоподателя, че същият е управлявал л.а. без да извършва „дрифт“, че след спирането му, полицейските служители не са замервали шума на автомобила, а също така, че не е имало технически неизправности по него. Съдът служебно е допуснал до разпит М. В. и свидетелите очевидци Д. Д. и К. Е., изискани са и приложени направените снимки при извършване на проверката.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Оспорената заповед е постановена при спазване на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки,

техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ -чл. 23 от ЗАНН. По силата на чл.171, т.2, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неисправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение.

В конкретния случай като основание за издаване на процесната заповед е посочено, че пътното превозно средство е технически неисправно. Този факт се установява от доказателствата по делото, поради което съдът намира, че е налице основание за налагане на ПАМ. Ирелевантни са твърденията, изложени в жалбата, че МПС е било технически изправно. Обстоятелството за неговата техническа неизправност са надлежно установени и доказани от показанията на св. М. В., Д. Д. и К. Е., които съдът кредитира като правдиви, логични и последователни, подкрепени и от останалите доказателства по делото, включително и от приложения снимков материал. В същото време показанията на свидетелите К. Г. К., К. Й. Н. и В. Е. Б. се оценят като заинтересовани, нелогични и непоследователни. Съдът констатира, че кредитираната доказателствена маса установява безспорно материалната предпоставка за приложената ПАМ, а именно наличие на технически неизправности по лек автомобил БМВ 330Д с рег. [рег.номер на МПС] , а именно, че крайният ауспух на изпускателната система бил заменен, с тръба, което оказвало неблагоприятно въздействие на нивото на шума; предното стъкло на лекия автомобил е било спукано в средната дясна част, като пукнатината била с размер около 4 см. Тези неизправности се преценят като съществени, доколкото се отразяват пряко върху безопасността на въпросния лек автомобил. Посочената в ЗПАМ мярка - временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на неизправността е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б.“а“ от ЗДвП, която следва да бъде наложена на собственика на МПС. Изпълнени са двете необходими предпоставки, за да бъде наложена конкретната административна мярка: лицето, на което се налага принудителната административна мярка да бъде собственик на автомобила, който временно се спира от движение и пътното превозно средство да е технически неисправно. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водач, управлявал технически неисправно МПС. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателят следва да заплати сумата от 100 лева юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 79 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б. М., с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], общ. Столична, [населено място], [улица], бл. № 48, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №978/30.03.2024г., издадена от М. Б. Н. – мл. автоконтрольор в 3-та група, 2-ри сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която временно е спряно от движение пътното превозно средство и е отнето свидетелството за регистрация на МПС до отстраняване на нередността.

ОСЪЖДА А. Б. М., с ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.